

RĘCZONY (1) *part praet pass impf*

A sg m ręcz(o)ny.

Sł stp s.v. ręczyć, Cn, Linde brak.

Gwarantowany:

Wyrażenie: »ręczony dług«: Rękoymia [tj. osoba, która ręczyła] przeciw dłużnikowi za kthorego ręczył w ty czály może czynić o ręczony dług. GroicPorz r3v.

Cf RĘCZYĆ

MC